

19 april 2026

Eli's zonen leven slecht

1 Samuël 2:11-36

Thema: God waarschuwt Eli en zijn zonen

Doel

De kinderen leren dat God de eerste plaats hoort te hebben in ons leven. We moeten Hem dienen en gehoorzamen.

Toelichting

Eli's zonen willen van de offers aan God zelf rijk worden. Ze nemen vlees voor zichzelf, desnoods met geweld. In die omgeving groeit Samuël op. Hij zou in Silo moeten zien hoe een goede priester leeft, maar krijgt een slecht voorbeeld. Toch leeft hij dicht bij de HEER.

Eli spreekt zijn zonen aan op hun gedrag, omdat je met de heilige God niet mag spotten. Hij treedt niet op als ze op het slechte pad doorgaan. Een profeet waarschuwt Eli: als hij zijn zonen belangrijker vindt dan de eer van God, dan zullen hij en zijn zonen sterven. Een andere, trouwe priester zal hun taak overnemen. God moet nummer één zijn. Alleen dan word je gelukkig.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Eli, dit is niet goed

'Van ikke, ikke, ik krijgen wij de hik'. Denk niet alleen aan jezelf, maar ook aan de ander. Wij delen met elkaar. Dat leer je op school.

De zonen van Eli stelen vlees van de offers. Ze bedreigen daarvoor zelfs mensen die in het heiligdom komen. Deze mensen klagen: God moet toch nummer één zijn. Priesters mogen niet alleen aan zichzelf denken. Eli zegt er wel iets van, maar hij is slap als zijn zonen gewoon doorgaan. Dan stuurt God een profeet. Hij zegt: Eli, dit is niet goed. Ik waarschuw je nog één keer. Als jij niets doet, dan grijp Ik zelf in. Dan kunnen jij en je zonen geen priester meer zijn.

Samuël ziet alles dat gebeurt en probeert de HEER elke dag te dienen. Bij hem krijgt God de eerste plaats.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Eli, dit wil de HEER niet

Priesters hebben recht op een deel van het offervlees; dat is het loon voor hun werk in de tempel. Bij een offer bedank je God en bid je tot Hem. De zonen van Eli zorgen goed voor zichzelf. Wat overblijft is voor God. Ze dwingen mensen die offers brengen dit goed te vinden. Met een grote mond, soms zelfs met geweld.

Klagen bij Eli helpt niet, Hij grijpt niet in. Begrijpt hij niet dat zijn zonen de HEER een slechte naam bezorgen? Of denkt Eli: laat maar zitten, ik wil geen ruzie?

God stelt Eli voor de keuze. Ik wil nummer één zijn en jij moet als priester daarvoor zorgen. Anders doe Ik dat zelf. Dan stel ik een andere priester aan. Wat kiest Eli?

God wijst ons ook op verkeerde dingen in ons leven? Hoe kan Hij dat doen? En veranderen wij dan ons gedrag?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Bekeer je, Eli, dit gaat verkeerd

God moet nummer één zijn. Dat is makkelijk gezegd, maar moeilijker gedaan. Het komt ons niet altijd uit om God te gehoorzamen. Wij willen eerst het goede voor onszelf. God moet maar even wachten.

De zonen van Eli leefden op die manier. Het beste offervlees houden ze om zelf heerlijk te kunnen eten. En wie protesteert wordt gedwongen met harde woorden of geweld. De oude Eli protesteert slapjes, maar doet niets. Dan neemt God het woord. Een profeet brengt die woorden over: Eli, stop hiermee. Zo doe je Mij tekort. Bekeer je en anders...

Zullen Eli en zijn zonen nu luisteren?

Vraag de jongeren of God bij hen voor alles gaat. Hoe kan God ons waarschuwen? Veranderen we dan ook ons gedrag?

Extra bijbelgedeelte: Jesaja 1:18-20

Jesaja waarschuwt Israël om Hem trouw te zijn. Dan zal Hij hun zonden vergeven en hen zegenen. Anders volgt de straf.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

In hoofdstuk 1:3 was al gemeld dat (ook) Eli's zonen Chofni en Pinechas (uit oudere Bijbelvertalingen bekend als Hofni en Pinehas) priesters waren in het heiligdom te Silo. Vanaf hoofdstuk 2:12 horen we over de wandaden waarmee ze hun priesterschap en de dienst aan God in het heiligdom bezoedelden. Let erop dat hun namen in dit gedeelte niet worden genoemd (pas in het ultieme oordeelswoord over hen in vers 34). Aan God gewijde dienaren die zich zo misdragen mogen kennelijk geen naam hebben. In de gebruikte aanduiding 'de zonen van Eli' klinkt ook een verwijt naar de oude priester, die zijn zonen niet op het goede pad wist te houden. Naar aanleiding van de kwade geruchten die hij hoorde sprak hij hen weliswaar aan op hun slechte praktijken (vs. 22-25), maar hij trad er niet daadwerkelijk tegen op. Schouderophalend konden ze er dus mee doorgaan. Dat maakt ook Eli medeplichtig aan deze schanddaden van hebzucht en schending van Gods heilighoud. Zo wordt hij vanaf vers 27 dan ook door God aangesproken. Zijn hoge leeftijd (vers 22) kon niet als verontschuldiging gelden. Juist met zijn levens- en priesterervaring moest Eli beter weten.

Om te begrijpen hoe erg de misstanden waren, moeten we weten hoe het wel de bedoeling was in Israëls offerdienst. De beste delen van een aangeboden offerdier waren voor God bestemd. Met name het vet werd in die tijd tot het beste deel van het offerdier gerekend. Nadat God hiermee eer was bewezen (het werd op het brandofferaltaar geheel verbrand; Lev. 7:31), mochten de priesters zelf enkele andere delen van het offervlees houden. Volgens Lev. 7:28 e.v. en Deut. 18:3 betrof dat met name de borst en de rechterschenkel. Dit was een van de vormen van inkomen die zij hadden. Het gold als een recht dat aan het priesterschap was verbonden (vers 12). Ook de aanbidders van het offer zelf konden delen van het vlees opeten (denk aan de gemeenschappelijke offermaaltijd in hoofdstuk 1).

Eli's zonen Chofni en Pinechas houden er echter een andere interpretatie van deze regeling op na. Via de pseudo-regel 'je mag houden wat aan je vork blijft hangen' (vers 13-14) laten ze hun priesterknecht bij voorbaat een flinke partij vlees binnen 'prikken'. Bovendien eisen ze het voor de HEER bestemde vet op. Dat doen nadat dit op het brandofferaltaar is gelegd, maar voordat het goed en wel brandt (en er als teken daarvan rook vanaf komt). Bovendien dient rekening te worden gehouden met de verfijnde smaak van de twee zonen: geen gekookt vlees alstublieft, maar rauw vlees dat ze kunnen braden (vers 15). Bijna cynisch klinkt de vermelding over 'kerkgangers' in Silo die feitelijk beter weten hoe het van God moest dan hun voorgangers. Hun terechtwijzingen worden echter bruusk in de wind geslagen. En de handlanger-priesterknecht schrikt zelfs niet terug voor geweld om zijn volksgenoten af te persen (vers 16).

Te midden van al deze triestheid en donkerheid functioneren de berichten over de jonge Samuël als hoopvolle stralen van licht. De verzen 18-21 vertellen hoe de kleine jongen al als priester is gekleed (met een linnen priesterhemd). Bovendien brengt moeder Hanna elk jaar op het offerfeest een nieuwe, zelfgemaakte mantel voor haar snelgroeïende zoon mee. Na een bijzondere zegenbede van Eli voor Elkana en Hanna ontvangen zij samen nog vijf kinderen (drie zonen en twee dochters). Het grootste teken van hoop schuilt in de laatste zin van dit stukje: '... terwijl de jonge Samuël dicht bij de HEER opgroeide'. Rijk als dat van een kind kan worden gezegd. Vers 26 bevestigt dit: 'Hij was zeer geliefd, zowel bij de HEER als bij de mensen.'

De verzen 27-38 behelzen het harde oordeel van de HEER over alle wantoestanden in het heiligdom van Silo. Dit oordeel wordt Eli aangezegd door een godsmann, die ons verder onbekend blijft. Bij alle donkerheid heeft dat iets moois: God heeft altijd nog wel ergens een ijzer in het vuur. Let erop dat Gods beschuldiging concreet is gericht tegen Eli, die zijn zonen kennelijk hoger aanslaat dan de HEER (vers 29b). Eli is daarmee voluit medeplichtig ('jullie gaan je te buiten ...'; vers 29a). Verder ligt de nadruk in de boodschap van de godsmann op het priestergeslacht waartoe Eli behoort. Het zo grote voorrecht om in een priesterfamilie te dienen (waartoe God zelf Eli's voorouders had gekozen) is door Eli verkwanseld. Zoals heel de familie (van vader op zoon) in het verleden de zegen van dit voorrecht mocht koesteren, zo zal de hele familie nu de vloek moeten dragen ten gevolge van de vele misdrijvingen. Ze zullen geen priester meer worden en jong sterven. Hooguit is er – als ze er hard om smeken – uit medelijden nog een baantje als hulppriester voor hen weggelegd (vers 36-37). En als teken dat het God menens is zullen de zonen Chofni en Pinechas op één dag sterven. Slechts enkele hoofdstukken hierna zal dit in vervulling gaan.

Vers voor vers

Vs. 12 'Ze trokken zich niets van de HEER aan'. Een niet al te gelukkige vertaling. Ook NBG'51 ('zij rekenden niet met de HEER') treft niet de kern. Letterlijk staat er: 'zij kenden de HEER niet'. Dat was het grote probleem bij deze beide zonen van Eli. En als er geen band van geloof en toewijding is met de HEER, wordt godsdienst mensendienst en het gebedshuis zomaar een koophuis.

Vs. 17a '... ze (= Chofni en Pinechas) toonden geen eerbied voor de gaven die de HEER toekwamen': De NBG'51 heeft: 'want de mensen gingen het offer van de HEER geringachten'. Een heel andere zin dus met een ander subject. Omdat het onderwerp bij het werkwoord in grondtekst niet expliciet staat vermeld, zijn beide weergaven mogelijk.

De tweede vertaling heeft als strekking dat dit geknoei van de priesters funest is voor de geloofshouding van de Israëlieten. Herkenbaar toch? Als de kerkleiding er een rommeltje van maakt ... Hoe anders kijken ze straks tegen de opgroeiende Samuël aan (vers 26).

- Vs. 22 '...en dat ze zelfs sliepen met de vrouwen die dienstdeden bij de ingang van de ontmoetingstent.'. Tot de geruchten die Eli over zijn zonen bereiken behoort – alsof het nog niet genoeg is - ook deze beschuldiging. Zijn zonen behandelen de vrouwen die hulpdiensten verrichten bij de ingang van de tempel als 'meisjes van plezier'. Daarmee schakelen ze het heiligdom van de HEER in feite gelijk aan een tempel voor de afgod Baäl, waar tempelprostitutie (ter ere van de vruchtbaarheid) heel gewoon was. Dieper kunnen deze twee priesters niet zinken.
- Vs. 26 'Intussen groeide Samuël verder op': Het is bijzonder dat Samuël, ondanks alle misstanden om hem heen, daardoor niet wordt meegezogen. Het tekent zijn kinderlijke oprechtheid en geloof. Nog meer bewijst het Gods bescherming en leiding met betrekking tot dit kind, dat Hij straks zelf zal roepen om Hem en het volk te dienen (1 Samuël 3).

Vraag

- Kan het bij ons - begin eens in uw eigen leven, uw eigen kerk - ook gebeuren dat door verkeerde praktijken of laksheid mensen de dienst aan God gaan minachten? Kent u ook voorbeelden van 'Samuëls', die geliefd zijn bij de HEER en bij de mensen?

Auteur: WMB

Liederen

Psalm 111: 1, 3 en 6

Lied 738:1

Lied 152: 1 en 2

Liefde, blijdschap, vrede

Ik wens je

Alzo lief had God de wereld

Jezus is

'k Heb Jezus nodig, heel mijn leven

(=Gezang 9 LvdK)

Hemelhoog 115

Hemelhoog 114

Hemelhoog 104

Hemelhoog 231

Hemelhoog 299

Auteur: PZ

Eli, dit is niet goed

Inleiding

Jos heeft een lego-brandweerauto gekregen. Hij is prachtig, er zitten ook allemaal leuke dingen bij. Lego-blokjes met grote vlammen er bovenop bijvoorbeeld. En brandweermannetjes. Jos vindt het geweldig om mee te spelen. Die middag komt Nick met Jos spelen. Nick vindt de brandweerauto ook supermooi. Hij wil graag mee-spelen, ook helpen vuurtjes blussen. Maar dat mag niet van Jos, hij wil zelf met de auto spelen. Nick mag er niet aankomen. Nick wordt boos. 'Als ik er van jou niet mee mag spelen, pak ik het af!', roept hij.

De jongens doen niet lief tegen elkaar, toch? Samen delen en samen spelen is veel fijner. Doen jullie dat ook?

Bijbelverhaal

Eli is priester in Silo. Daar staat het huis van God, Gods heiligdom. Elk jaar komen de mensen daarnaartoe. Ze brengen dan een offer aan God. Een dier waarvan de priester ook een stukje vlees mag hebben. Zo zorgt God voor de priester die voor zijn heiligdom zorgt. De zonen van Eli vinden dat ze wel meer mogen hebben. Weet je wat doen? Ze zeggen tegen de mensen die God een offer willen brengen: 'Jullie moeten ons meer geven van het vlees. En we willen alleen het lekkerste.' Daar zijn de mensen boos over. Het is de bedoeling dat ze aan God het beste deel geven. Maar dat willen Eli's zonen niet. Als de mensen het niet gewoon aan hen geven, pakken ze het wel af. De zonen van Eli doen niet wat God wil.

Elkana en Hanna zijn de papa en mama van Samuël. Ze komen ook dit jaar weer naar Silo om de HEER een offer te brengen. Hanna maakt ook elk jaar een nieuwe mantel voor Samuël. Net als jullie wordt hij elk jaar groter. Eli zegent Elkana en zijn vrouw. Hij vraagt God of deze mensen nog meer kinderen mogen krijgen. Die krijgen ze ook. Dat is fijn, omdat ze Samuël erg missen. Samuël is immers altijd in het huis van God. Hij houdt veel van God en God houdt veel van hem. De mensen van het volk Israël houden ook van Samuël. Dat komt omdat Samuël alles doet zoals God het graag wil. Bij hem komt God wel op de eerste plaats.

Eli is al heel oud geworden. Hij hoort van andere mensen welke verkeerde dingen zijn zonen doen. Dan roept hij zijn zonen bij zich en zegt boos: 'Waarom doen jullie niet wat God gezegd heeft. Waarom kunnen jullie niet gewoon doen wat goed is. Het is bijvoorbeeld verkeerd om het lekkerste vlees voor jezelf te houden. En het brood is ook niet alleen voor jullie bedoeld. Het lijkt wel of jullie op de eerste plaats komen. Dat is niet zo, God komt op de eerste plaats.'

Gaan de zonen van Eli nu gehoorzamen? Nee hoor, ze blijven alles doen op hun eigen, verkeerde manier.

Dan stuurt God een profeet. Hij moet Eli iets moeilijk gaan vertellen. Hij zegt: 'Ik moet van God tegen je zeggen.' Heel lang geleden heb ik jouw familie uitgekozen om priester te zijn. Om het mooie werk te doen in de tempel. Daarvoor mogen jullie een speciale jas voor priesters aan hebben. Ook heb ik voor jullie willen zorgen. De mensen brengen offers aan Mij. Een deel daarvan mogen jullie hebben. Het lijkt wel of jij je zonen belangrijker vindt dan Mij. Je laat het zomaar gebeuren dat zij het grootste en het lekkerste deel krijgen. Daarom zal de HEER jullie straffen. Jullie mogen geen priesters meer zijn. Niemand van jullie familie. God zal iemand anders aanwijzen. Iemand die de HEER wel trouw is.'

Auteur: TD

Eli, dit wil de HEER niet

Inleiding

Praat met de kinderen over de vragen.

- Wat doet een vader of moeder als één van de kinderen echt iets fout gedaan heeft?
Bijvoorbeeld geld gestolen? En dat niet één keer, maar vaker?
- Mogen ze dan boos zijn? En wat doen ze dan, denk je?
- Waarom zijn er regels in huis en op school?
- Waarom heeft God regels gemaakt?
- God is nummer Eén. Ben je het daar mee eens? Wat zou dat betekenen?
Dat je in alles nadenkt over wat God zou willen, wat goed is om te doen.

Bijbelverhaal

Eli zit voor de tent van God op een bankje. Hij is nu een oude man, maar nog wel de hogepriester, de baas van alle priesters. Ooit, lang geleden was Aäron, de broer van Mozes, door God als eerste hogepriester aangesteld. En Eli is familie van hem. Daarom mocht hij ook hogepriester worden.

Als hogepriester werk je bij de tent van God en moet je zorgen dat alles daar goed gaat. Dat er Levieten zijn die alles schoonmaken, dat al de priesters de offers brengen, volgens de regels die God hun heeft uitgelegd. En dat er mooie muziek wordt gemaakt.

Maar ook dat de mensen kunnen bidden bij de tent. Dat ze vragen kunnen stellen aan de priesters, als ze raad nodig hebben of hulp. En als ze iets van God willen weten. De priesters weten veel van Gods woorden, zij werken dicht bij de tent van God. Eigenlijk zijn de priesters een soort voorbeeld. De mensen kijken hoe de priesters zich aan de regels van God houden en leren daarvan hoe zij God kunnen dienen en eren.

Eli vindt het moeilijk om een goede hogepriester te zijn. Want dan moet je ook streng zijn. Als mensen zich niet aan de regels houden.

Nu maakt hij zich erge zorgen. Want vaak komen er mensen klagen. Over zijn twee zonen. Zij zijn ook priesters, net als Eli, maar ze doen net of ze God niet kennen. Ze houden zich niet aan Gods regels. Ze doen alleen wat ze zelf graag willen en voelen zich nummer één. Zij zijn de baas. Ze geven het slechte voorbeeld. Ze doen echt verkeerde dingen.

Ze zeggen: 'Eerst ik het lekkerste vlees en de rest is voor God.'

Ze stelen van God. Maar ook doen ze de mensen verdriet, ze maken de Israëlieten bang.

Eli heeft ze wel gewaarschuwd. Maar ze luisteren niet. En Eli durft niet streng te zijn tegen zijn zonen. Hij zou ze straf kunnen geven, zeggen dat ze geen priester meer mogen zijn. Maar als hij met ze gepraat heeft, hoopt hij iedere keer weer dat ze misschien toch zullen gaan luisteren en spijt krijgen. Alleen gebeurt dat niet. En dan laat hij ze maar weer. Ze brengen hem het lekkerste vlees. Daar geniet hij ook van en hij denkt: volgende week ga ik

ze opnieuw waarschuwen, nog even wachten....

Ineens kijkt Eli op. Hij hoort stemmen. Hé, kijk eens wie daar aankomen!

'Dag Eli!', hoort hij al, 'daar zijn we weer! Wat gaat een jaar snel voorbij, he?' Eli lacht en knikt.

'Dag Hanna en Elkana!', zegt hij, 'nou, dat is waar hoor. Hoe is het met jullie? Hebben jullie Samuël al gezien? Hij is even een boodschap gaan doen voor mij.'

'Jaja, die hebben we al gezien! Hij was erg blij met zijn nieuwe kleren, ik heb ze hem gelijk maar gegeven. Wat groeit hij toch hard!'

Hanna gaat bij Eli zitten, naast het bankje op de grond. Elkana staat erbij. Samen praten ze over Samuël. Elk jaar komen Elkana en Hanna met de hele familie naar Silo, waar Gods tent staat, om offers te brengen. Maar zeker ook om hun zoon Samuël te bezoeken. Om te vragen hoe het gaat en nieuwe kleren mee te geven. En iedere keer worden ze blij als ze met Eli praten. Samuël leert veel over God, hij doet goed zijn best. God zegent Samuël en hij houdt van God. Maar ook de mensen die Samuël leren kennen houden van hem. Samuël ziet ook wel wat de zonen van Eli doen. Maar bij hem is God nummer Eén! Hanna is zo dankbaar voor het kind wat God haar heeft gegeven!

'Luister!', zegt Eli opeens, 'Elkana, Hanna heeft de Heer om een kind gevraagd, maar daarna heeft ze Samuël weer teruggegeven aan God. Daarom bid ik God dat Hij jullie nog meer kinderen zal geven.'

Verbaasd kijken ze op. Hier vroegen ze niet om. Maar geeft God hun dit wel? En ja, dat gebeurt, Hanna krijgt meer kinderen na Samuël, wel vijf! En al deze kinderen vertelt ze over hun HEER, er is geen andere God dan Hij.

Maar intussen gaat het met de zonen van Eli, Chofni en Pinechas niet beter. Alleen maar slechter. En Eli doet niets. Opnieuw krijgt hij bezoek. Een profeet komt hem woorden van God vertellen. 'Eli, wie is er nummer Eén voor jou?', zegt de profeet, 'Ik, de God die jou hogepriester heeft gemaakt, of je zonen? Ik wil nummer Eén zijn voor jou en voor Israël. Daar moet jij voor zorgen. Kies Eli, kies voor Mij. Anders worden jullie gestraft! Dan maak ik iemand anders hogepriester. En ook je zonen mogen dan geen priester meer zijn. Dan zullen jullie sterven.' Wat zou Eli moeten kiezen?

Afsluiting

Soms vinden we de regels die er zijn niet leuk, maar die regels zijn er met een reden. Zonder regels gaat alles fout, denk maar aan het verkeer. *Laat ze voorbeelden noemen, wat gaat er fout als er geen regels zijn?*

Het is belangrijk dat wij ons aan Gods regels houden, dat wij gehoorzaam zijn, anders gaat het fout. *Laat ze voorbeelden noemen, wat gaat er dan fout?*

God weet wat goed voor ons is. Laten wij Hem nummer Eén zijn?

Auteur: RvO

Bekeer je, Eli, dit gaat verkeerd

Inleiding

God dienen betekent dat Hij de belangrijkste plaats in je leven heeft. Dat geldt niet alleen voor wat je zegt, maar vooral voor wat je doet.

Soms lijkt het alsof alles klopt aan de buitenkant. Mensen lijken te leven volgens de wil van God; ze gaan naar de kerk, bidden en nemen hun plaats binnen de gemeenschap. Maar vanbinnen kan het heel anders zijn. Dan gaat het niet meer om God, maar om jezelf.

In het heiligdom van Silo gebeurde precies dat. De priesters die het volk moesten helpen om God te dienen, gaven een verkeerd voorbeeld. In die situatie groeit een jongen op die laat zien dat het ook anders kan: Samuël. Het verhaal laat zien hoe belangrijk het is wie of wat op de eerste plaats staat in je leven.

Bijbelverhaal

In Silo staat de Tent van Ontmoeting, de plaats waar het volk Israël samenkomt om de HEER te dienen. Er worden offers gebracht om God te danken en te eren. De priesters helpen hier aan mee. Eli was de oudste priester, maar na zijn aftreden wordt hij door zijn zonen opgevolgd.

Al snel wordt duidelijk dat er iets helemaal misgaat, de zonen van Eli trekken zich niets van de HEER aan. Ze kennen Hem niet echt. Ze doen wel alsof ze priesters zijn, maar in hun hart draait het niet om God. Het draait om henzelf.

Als mensen een offer brengen hoort het beste deel van het dier voor God te zijn. Pas daarna mogen de priesters hun deel krijgen. Maar de zonen van Eli nemen het vlees van het geofferde dier al, vóórdat het aan God is aangeboden. Ze sturen hun knecht naar de keuken. Die steekt met een drietandige vork zomaar in de pot, pan of de ketel; en wat eraan blijft hangen, dat moet hij naar de priesters brengen.

De HEER vond dat de zonen van Eli iets heel ergs deden. Zij toonden geen eerbied voor de offers die Hem gebracht werden. Ook was het slecht naar de Israëlieten die naar Silo kwamen om de offers te brengen. Door dit gedrag gaan de Israëlieten de offers aan de HEER minachten. Wat iets heiligs had moeten zijn, wordt iets waar mensen met tegenzin naartoe gaan. Door de priesters zelf!

De priesters zijn hun macht helemaal verkeerd aan het gebruiken.

Eli hoort wat zijn zonen doen. Hij spreekt hen erop aan. 'Waarom doen jullie zulke dingen?', vraagt hij. 'Ik hoor overall slechte verhalen over jullie. Als iemand tegen een mens zondigt, kan God helpen. Maar als iemand tegen de HEER zondigt, wie kan het dan nog goedmaken?' Maar Eli doet verder niets. Hij grijpt niet in. Zijn zonen luisteren niet, en Eli laat het gebeuren. Zo wordt hij medeplichtig. Hij zet zijn zonen boven de eer van God.

Te midden van al deze ellende groeit Samuël op. Hij is nog jong, maar hij dient de HEER met een oprecht hart. Hij draagt een linnen rok, en elk jaar maakt zijn moeder Hanna een nieuw manteltje voor hem. Eli zegenet Hanna en haar man Elkana, en zij krijgen nog meer kinderen. Samuël groeit verder op, dicht bij de HEER. En hij is geliefd, zowel bij de HEER als bij de mensen. Terwijl alles om hem heen donker lijkt, is hij een lichtpunt.

Op een dag komt er een Godsman bij Eli. Hij heeft een boodschap van de HEER.

God herinnert Eli eraan hoe bijzonder zijn taak is. Zijn familie mocht priester zijn. Ze mochten dicht bij God leven en Hem dienen. Maar Eli heeft dat voorrecht misbruikt. 'Waarom eer je je zonen meer dan Mij?', zegt de HEER. 'Waarom hechten jullie geen eerbied aan de offers die Mij gebracht worden?'

Dan klinkt het oordeel. De familie van Eli zal die taak verliezen. Er zal een andere, trouwe priester komen. De zonen van Eli zullen jong sterven, allebei op dezelfde dag. Dat zal het teken zijn dat God het meent. Het is een harde boodschap. Maar het is ook een waarschuwing. God laat zien: Ik ben heilig. Ik laat niet met Mij spotten. Wie Mij dient, moet Mij ook gehoorzamen.

De vraag blijft hangen: zullen Eli en zijn zonen luisteren? Zullen ze zich bekeren? Of gaan ze door op de verkeerde weg?

Vragen om te bespreken met de groep

- Wat ging er precies mis bij de zonen van Eli, en waarom was dat zo ernstig?
- Eli wist wat zijn zonen deden. Wat vind je van de manier waarop hij reageerde?
- Gaat God bij jouzelf ook voor alles?
- Samuël groeit op in een omgeving waar veel fout gaat. Wat helpt hem om toch dicht bij de HEER te leven? Wat helpt jou om ditzelfde te doen?
- Ken je voorbeelden van mensen die, net als Samuël, een goed voorbeeld zijn voor anderen?

Auteur: MB